

Selv i mangel af retningslinjer og kriterier i direktivets forstand for udførelsen af undersøgelser med henblik på at konstatere, om det måtte være nødvendigt at udføre mindst en vurdering af et bestemt projekts indvirkningen på miljøet, kan artikel 4, stk. 2, ikke anses for at være blevet anvendt korrekt anvendt, når der ikke foreligger en rimelig begrundelse for beslutningen om ikke at underkaste projektet en sådan procedure.

⁽¹⁾ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse truffet den 27. april 2001 af Polimeles Protodikio Athinon i sagen Anastasia Mavrona Kai Sia OE mod Delta Etaireia Symmetochon AE

(Sag C-85/03)

(2003/C 112/18)

Ved afgørelse truffet den 27. april 2001, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. februar 2003, har Polimeles Protodikio Athinon i sagen Anastasia Mavrona Kai Sia OE mod Delta Etaireia Symmetochon AE forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Omfatter begrebet handelsagent, som omhandlet af artikel 1, stk. 2, i direktiv 86/635/EF⁽¹⁾ den person, der som selvstændig mellemmand, i eget navn køber varer fra agenturgiveren til en pris, hvorfra fratrækkes hans kommission, og som dernæst sælger varerne til tredjemænd for agenturgiverens regning?
2. Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, er definitionen på begrebet handelsagent i nævnte bestemmelse til hinder for den situation, der er anført i det første spørgsmål (nemlig en person, der som selvstændig mellemmand i eget navn køber varer fra agenturgiveren til en pris, hvorfra fratrækkes hans kommission, og som dernæst sælger dem til tredjemænd for agenturgiverens regning) eller må det antages, at der her er tale om en lakune?
3. Hvis der foreligger en lakune, kan den definition, der indeholdes i direktivets artikel 1, stk. 2, på grundlag af lighedsprincippet finde analogisk anvendelse på den person, der som selvstændig mellemmand i eget navn køber varer fra agenturgiveren til en pris, hvorfra der fratrækkes hans kommission, og som dernæst sælger dem til tredjemænd for agenturgiverens regning?

4. Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, kan medlemsstaternes retsinstanser udstrække begrebet handelsagent til at omhandle ovenfor anførte person ved en analogisk anvendelse af deres nationale lovgivning til direktivets gennemførelse, eller er fællesskabsrettens enhed til hinder herfor?

⁽¹⁾ EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.

Sag anlagt den 26. februar 2003 af Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-86/03)

(2003/C 112/19)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. februar 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Helleniske Republik ved Aikaterini-Samoni-Rantou og Panagiotis Mylonopoulos, juridiske konsulenter i Udenrigsministeriets Kontor for Særlige Juridiske Anliggender.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning af 17. december 2002 (K(2002) 2475 end.) om en anmodning fra Grækenland om tilladelse til at anvende fuelolie med et svovlindhold på op til 3,0 vægtprocent på en del af sit område annulleres⁽¹⁾.
2. Rådets direktiv 1999/32/EF kendes ugyldigt i henhold til EF-traktatens artikel 241.
3. Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålgrunde og væsentligste argumenter

- Tilsidesættelse af retten til forsvar.
- Tilsidesættelse af princippet om den effektive virkning (effet utile)
- Tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning.
- Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
- Tilsidesættelse af traktatens artikel 252 EF.

⁽¹⁾ EFT L 4 af 9.1.2003, s. 16.